

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันโลกของเราได้ก้าวเข้าไปสู่ยุคแห่งข้อมูลข่าวสาร วิทยาการ และเทคโนโลยีต่าง ๆ ได้มีการพัฒนาให้เจริญก้าวหน้าไปอย่างไม่หยุดยั้ง มนุษย์จึงจำเป็นต้องปรับตัวให้ทันกับสภาพแวดล้อมที่เปลี่ยนไปตลอดเวลา เพื่อให้การดำเนินชีวิตเป็นไปอย่างปกติสุข อีกทั้งยังทำให้เป็นคนทันโลก ทันเหตุการณ์ โดยเครื่องมืออย่างหนึ่งที่ช่วยให้มนุษย์เรียนรู้สิ่งต่าง ๆ ได้ทั่วถึง และทันทั่วทั้ง คือ การอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับ นรวาลย์ พูลพิพัฒน์ (2529, หน้า 48) กล่าวว่า วิธีหนึ่งที่จะช่วยให้มนุษย์เป็นผู้ทันโลกและทันเหตุการณ์ ก็คือการอ่าน ผู้ที่สามารถอ่านออกเขียนได้จึงมีโอกาสที่จะได้เรียนรู้สิ่งใหม่ ๆ ดังนั้นการอ่านหนังสือจึงเป็นทักษะที่เป็นประโยชน์มากที่สุดสำหรับการแสวงหาความรู้เพื่อนำไปใช้ปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพชีวิตและสังคม

ในการเรียนการสอนล้วนต้องใช้อ่านทั้งสิ้น ทักษะการอ่านจึงนับได้ว่าเป็นทักษะพื้นฐานของการเรียนไม่ว่าจะเป็นวิชาใด ๆ ก็ตาม ซึ่ง ทวี บุตรราช (2535, หน้า 33) กล่าวว่า กิจกรรมการเรียนทุกอย่างร้อยละ 80 ถึง 90 ต้องอาศัยการอ่าน ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ ถนอมวงศ์ ล้ำยอดมรรคผล (2529, หน้า 184) ที่ว่า การอ่านนั้นเป็นทักษะซึ่งต้องนำไปใช้ในการเรียนรู้ทุกวิชา เพราะถ้าหากอ่านเรื่องราวในวิชานั้น ๆ ไม่ได้ การเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ยาก นอกจากนี้ กรมวิชาการ (2533, หน้า 10) และ สุระปะนิย์ นาครทรรพ (2528, หน้า 10) ยังได้แสดงความเห็นว่า ผลการเรียนวิชาต่าง ๆ ย่อมขึ้นอยู่กับความสามารถในการอ่าน เพราะนักเรียนที่มีความสามารถในการอ่านสูง จะมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาอื่นสูงตามไปด้วย ฉะนั้นจึงควรฝึกให้ผู้อ่านเป็นนักอ่านที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งการอ่านที่ดีควรมีประสิทธิภาพนั้นไม่ได้หมายถึงว่า สามารถอ่านออกและแปลตามตัวอักษรได้เท่านั้น แต่ผู้อ่านจะต้องมีทักษะในการอ่าน กล่าวคือ เมื่ออ่านแล้วสามารถเข้าใจเรื่องราวที่อ่านได้ โดยการแปลความ ตีความ ขยายความ และจับใจความสำคัญของเรื่อง การอ่านลักษณะนี้เรียกว่าการอ่านเพื่อความเข้าใจ ซึ่งถือว่าเป็นหัวใจสำคัญ

ของการอ่าน หากผู้อ่านสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ถูกต้องก็จะได้รับความรู้จากการอ่านเต็มที่ อีกทั้งยังสามารถนำการอ่านไปใช้เป็นเครื่องมือในการศึกษาในสาขาวิชาอื่น ๆ ได้เป็นอย่างดี

แม้ว่าการอ่านจะเป็นเครื่องมือสำคัญที่นักเรียนใช้ในการศึกษาหาความรู้ แต่ปัจจุบันพบว่าการสอนอ่านในโรงเรียนอาชีวศึกษา ยังประสบความล้มเหลว จากประสบการณ์ที่ผู้วิจัยได้สอนวิชาภาษาไทยในโรงเรียนอาชีวศึกษา พบว่า ความสามารถในการอ่านของนักเรียนยังอยู่ในระดับค่อนข้างต่ำ อาจเนื่องมาจากสาเหตุหลายประการ เช่น ด้านตัวครูผู้สอน ตัวนักเรียน กิจกรรมการเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน ตลอดจนสิ่งแวดล้อมต่าง ๆ ซึ่งปัญหาหลักได้แก่ ปัญหาของครูผู้สอน ศิริรัตน์ นิละศุปต์ (2526, หน้า 8) ให้ความเห็นว่า ครูผู้สอนยังไม่มี ความเข้าใจในเรื่องการอ่านเพื่อความเข้าใจว่าควรสอนอย่างไร การสอนส่วนใหญ่ยังเน้นให้เด็กจำมิได้ฝึกทักษะทางการอ่านให้เพียงพอแก่ผู้เรียน จะสอนและฝึกเพียงขึ้นความเข้าใจความหมายตามตัวอักษรเป็นส่วนใหญ่ สอนตีความบ้างแต่ยังเป็นส่วนน้อย เด็กจึงจดจำข้อความจากเรื่องที่อ่านมากกว่าเข้าใจเนื้อเรื่อง ขาดการฝึกทักษะในการคิด การวิเคราะห์ ซึ่งถือว่าเป็นส่วนสำคัญยิ่งในกระบวนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ส่วนปัญหาในด้านตัวนักเรียนนั้น สนิท ตั้งทวี (2526, หน้า 2) ได้กล่าวว่า นักเรียนสายอาชีวศึกษา จะขาดความสนใจในการอ่านและยังมองไม่เห็นคุณค่าในการอ่าน ทั้งนี้เพราะนักเรียน เรียนอยู่ในสายอาชีพ มักจะมีความคิดที่ตรงกันว่า ความรู้ที่สำคัญคือความเชี่ยวชาญในด้านวิชาชีพที่กำลังเรียนอยู่เท่านั้น ซึ่งแท้ที่จริงแล้วการอ่านมีความสำคัญต่อการศึกษวิชาชีพเป็นอย่างมาก ทั้งนี้เพราะ หากนักเรียนมีความสามารถในการอ่านแล้ว นักเรียนก็จะใช้การอ่านเป็นเครื่องมือสำคัญในการแสวงหาความรู้ที่จะนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน ตลอดจนการศึกษาในระดับสูงต่อไป

จากสภาพปัญหาที่เกิดขึ้นทั้งสองประการดังกล่าวส่งผลให้นักเรียนขาดทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจ ดังนั้นการสอนอ่านควรได้รับการแก้ไขอย่างเร่งด่วน โดยต้องเริ่มพัฒนาที่ครูผู้สอนก่อน ครูผู้สอนต้องพัฒนาเทคนิคหรือวิธีการสอนอ่าน หาวิธีการฝึกหัดให้นักเรียนมีความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจเพิ่มมากขึ้น เมื่อนักเรียนเกิดทักษะในการอ่านแล้ว ก็จะทำให้มีความสนใจต่อการเรียน การอ่าน และตระหนักถึงคุณค่าของการอ่าน อันจะส่งผลต่อการพัฒนาตนเองต่อไป

ในปัจจุบันมีทฤษฎีการสอนอ่านที่น่าสนใจ คือ ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (Schema Theory) ซึ่ง รัตนา ศุภจัตรัส (2534, หน้า 3) ได้อธิบายว่า การที่ผู้อ่านไม่สามารถเข้าใจข้อความ และเรื่องราวที่อ่านได้นั้น เนื่องจากผู้อ่านไม่มีโครงสร้างความรู้เดิม (Schemata) เพียงพอที่จะสรุป ความหมายจากเรื่องที่อ่านได้ ซึ่งสอดคล้องกับ Rumelhart (1981 อ้างใน สงวนศรี เณรฐานันท์, 2532, หน้า 3) ที่กล่าวว่า

1. การที่ผู้อ่านไม่เข้าใจเรื่องที่อ่านเพราะไม่มีโครงสร้างความรู้เดิมที่เหมาะสม และ ไม่สอดคล้องกับสารที่ผู้เขียนสื่อ
2. ผู้อ่านอาจมีโครงสร้างความรู้เดิมที่เหมาะสม แต่ผู้เขียนไม่ให้ข้อมูลที่แนะเพียงพอ ผู้อ่านจึงไม่เข้าใจเรื่องที่ตนอ่าน
3. ผู้อ่านอาจจะเข้าใจเรื่องที่อ่านแต่ไม่เข้าใจความหมายที่ผู้เขียนสื่อ

ดังนั้นการสอนให้เด็กเกิดโครงสร้างความรู้เดิมจะช่วยให้เด็กเข้าใจความหมายจาก สิ่งที่ตนอ่าน

จากแนวคิดทฤษฎีโครงสร้างความรู้เดิม (วไลพร ฉายา, 2530 หน้า 5) ซึ่งชี้ให้เห็นว่า หากครูสอนให้เด็กเกิดโครงสร้างความรู้เดิมของงานเขียนทุกประเภท จะช่วยให้เด็กเกิด ความเข้าใจรูปแบบหรือแผนการเขียนเค้าโครงเรื่อง หรือ หลักการเขียนของผู้เขียนได้ดี เข้าใจ ความหมายที่ผู้เขียนต้องการสื่อความหมายได้มากขึ้น สอดคล้องกับความเห็นของ ศรีวิไล ดอกจันทร์ (2529, หน้า 124) ที่ว่า การที่ผู้อ่านมีความรู้และประสบการณ์เดิมเท่าใด และได้ นำ ความรู้และประสบการณ์เหล่านั้นมาสู่สิ่งที่อ่านเพียงใด ก็ย่อมประสบผลสำเร็จในการอ่านมาก เท่านั้น ทั้งนี้เพราะองค์ประกอบหลักของการอ่านขึ้นอยู่กับความรู้ ภูมิหลัง และประสบการณ์ ของผู้อ่าน

ดังนั้นการสอนให้นักเรียนเกิดโครงสร้างความรู้เดิมได้นั้น ครูจะต้องมียุทธวิธีใน การสอนอ่านที่ช่วยให้นักเรียนอ่านเข้าใจได้ง่ายขึ้น ได้แก่ การสอนให้เกิดโครงสร้างระดับยอด (Top-level Structure) หรือ TLS ซึ่ง Bartlett (1980 อ้างในรัตนา ศุภจัตรัส, 2534 หน้า 21-22) ได้ให้ความหมายของโครงสร้างระดับยอดไว้ว่า โครงสร้างระดับยอด หมายถึง รูปแบบของ การเรียบเรียงใจความที่สำคัญที่สุดของเรื่อง โครงสร้างระดับยอด ทำให้มองเห็นแก่นของโครงสร้าง เรื่องตั้งแต่ต้นจนจบข้อความทั้งหมดของเรื่อง ดังนั้นการนำโครงสร้างระดับยอด มาใช้ในการอ่าน เพื่อความเข้าใจเรื่อง จะทำให้นักเรียนสามารถอ่านเพื่อความเข้าใจได้ดียิ่งขึ้น

ในเรื่องของโครงสร้างระดับยอตนี Bartlett (1980 อ้างในวิฑูร ตั้งพงษ์, 2536 หน้า 18) ได้แบ่งโครงสร้างระดับยอตออกเป็น 4 ชนิด ด้วยกันคือ

1. การบอก/บรรยาย รายละเอียดของเรื่อง
2. การเสนอปัญหาและวิธีการแก้ไข
3. ความเป็นเหตุและผล
4. การเปรียบเทียบ

ส่วน Meyer & Freedle (1984, p.121-124) ได้แบ่งชนิดของโครงสร้างระดับยอตโดยมีลักษณะคล้ายคลึงกันกับของ Bartlett แต่ได้เพิ่มโครงสร้างระดับยอตประเภทกลุ่มรายการ (การจัดหมวดหมู่) เข้าไปอีกประเภทหนึ่ง โดยโครงสร้างระดับยอตของ Meyer & Freedle จะแบ่งออกเป็น 5 ประเภทดังนี้

1. กลุ่มรายการ (การจัดหมวดหมู่)
2. กลุ่มรายการของการบรรยาย (การบอก/บรรยายรายละเอียดของเรื่อง)
3. ความเป็นเหตุและผล
4. การตอบสนอง (การเสนอปัญหาและวิธีการแก้ไข)
5. การเปรียบเทียบ

จากการที่ผู้วิจัยได้ศึกษางานวิจัยเกี่ยวกับการสอนอ่านโดยใช้โครงสร้างระดับยอตแล้ว ช่วยให้การอ่านประสบผลสำเร็จ ทำให้นักเรียนมีความเข้าใจและจดจำเรื่องที่อ่านได้ดี และคงทน ดังเช่น งานวิจัยของ Meyer and other (1978 อ้างใน วไลพร ฉายา, 2530 หน้า 6) ที่ได้ศึกษาผลของการสอนโครงสร้างระดับยอต ปรากฏว่านักเรียนที่ใช้ยุทธวิธีการอ่านโดยคำนึงถึงโครงสร้างความรู้เดิมของผู้เขียนหรือโครงสร้างที่ผู้เขียนใช้ สามารถจำเรื่องที่อ่านได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้ใช้ยุทธวิธีนี้ Bartlett (1978 อ้างในวไลพร ฉายา, 2530 หน้า 6) ได้ใช้วิธีเดียวกันกับนักเรียนในระดับเกรด 9 โดยฝึกให้เรียนรู้โครงสร้างระดับยอต พบว่านักเรียนที่ได้รับการฝึกยุทธวิธีการอ่านโดยตระหนักถึงโครงสร้างของข้อเขียน สามารถจดจำข้อความที่อ่านได้ดีกว่านักเรียนที่ไม่ได้รับการฝึกถึงสองเท่า Meyer & Freedle (1979 อ้างใน วไลพร ฉายา, 2530 หน้า 6) ได้ศึกษาโครงสร้างระดับยอต และสรุปเป็นข้อเสนอแนะว่าการใช้โครงสร้างระดับยอตในการอ่าน จะช่วยให้เข้าใจและจำเรื่องราวที่อ่านได้มากขึ้น และนักเรียนที่คุ้นเคยกับวิธีการเขียนของผู้เขียน คือ รู้จักโครงสร้างของข้อเขียนที่ผู้เขียนใช้จะสามารถเข้าใจเรื่องราวและจำเรื่องที่อ่านได้นอกจากนี้ วไลพร ฉายา (2530, หน้า 63-64) ได้พบว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ใช้โครงสร้างระดับยอตมีผลสัมฤทธิ์ใน

การอ่านภาษาอังกฤษสูงกว่านักเรียนกลุ่มควบคุมที่เรียนด้วยวิธีแปล และ สายพิน สมุทรทัย (2536, หน้า 70) ได้ทำการวิจัยเกี่ยวกับผลของการใช้โครงสร้างระดับยอที่มีต่อความเข้าใจในการอ่านและความสามารถทางการเขียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีโครงสร้างระดับยอ มีความเข้าใจในการอ่านและการเขียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนอ่านตามกิจกรรมในคู่มือครู

จากการศึกษางานวิจัยเหล่านี้ ทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำโครงสร้างระดับยอมาใช้ในการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ในวิชาภาษาไทย สำหรับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม) ทั้งนี้เพราะนักเรียนที่เรียนในสายอาชีพนี้ ยังขาดทักษะในการอ่าน และไม่สนใจต่อการอ่านและการเรียน ซึ่งอาจจะเป็นเพราะผู้สอนยังขาดความเข้าใจในการสอนอย่างเป็นระบบ โดยยังยึดตนเองเป็นศูนย์กลางในการสอน อีกทั้งกิจกรรมการเรียนการสอนนั้นยังไม่สร้างความสนใจของผู้เรียน จะเน้นในเรื่องเนื้อหามากกว่าการฝึกทักษะ หากครูผู้สอนพัฒนาเทคนิคการอ่าน หรือ วิธีการสอนของตน ก็จะทำให้นักเรียนเกิดทักษะในการอ่าน มีความสนใจต่อการเรียน การอ่าน และพวกเขาจะตระหนักถึงคุณค่าในการอ่าน ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนเกิดการพัฒนาตนเองต่อไป ซึ่งนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 นี้มีอายุโดยเฉลี่ยประมาณ 15-18 ปี สุรางค์ โค้วตระกูล (2537, หน้า 35) ได้กล่าวไว้ว่าวัยนี้เป็นวัยที่มีการพัฒนาความคิดริเริ่มที่จะเป็นผู้ใหญ่ สามารถใช้เหตุผลในการตัดสินใจ สามารถคิดหาเหตุผลได้อย่างมีหลักการมีความท้าทายและรู้จักคิด หากนักเรียนได้รับการสอนโดยนำโครงสร้างระดับยอมาใช้ในการอ่านเพื่อความเข้าใจ จะทำให้นักเรียนได้มีโอกาสฝึกคิด วิเคราะห์ เปรียบเทียบหาเหตุผล และมีความสามารถในการอ่านเพิ่มมากยิ่งขึ้น หากนักเรียนได้รับการสอนด้วยวิธีการสอน ที่น่าสนใจจะทำให้เขาเกิดการรับรู้และเรียนรู้ได้ดียิ่งขึ้น ซึ่งการนำชุดการสอนมาใช้จึงเป็นวิธีหนึ่ง ที่จะช่วยสร้างความสนใจให้การเรียนการสอนเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ดังที่ชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2526, หน้า 118) ได้กล่าวว่า การสร้างชุดการสอนเป็นวิธีหนึ่งที่จะช่วยในการแก้ปัญหาของครู ที่ใช้วิธีสอนแบบบรรยายอย่างเดียว ครูที่ไม่มีเวลาในการเตรียมการสอนและสื่อการเรียนการสอน ทั้งนี้เพราะชุดการสอนเป็นนวัตกรรมการศึกษาอย่างหนึ่ง ที่สร้างขึ้นอย่างเป็นระบบซึ่งเป็นเครื่องช่วยให้ครูผู้สอนสอนได้อย่างมีประสิทธิภาพ

จากหลักการและเหตุผลดังกล่าวมา ผู้วิจัยจึงมีความสนใจที่จะสร้างชุดการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยการสอนโครงสร้างระดับยอ และนำชุดการสอนนี้ไปทดลองใช้กับ

นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม เพื่อศึกษาผลที่เกิดขึ้นจากการใช้ชุดการสอนว่าจะส่งผลต่อความเข้าใจในการอ่านของผู้เรียน และทำให้ผู้เรียนมีความสามารถในการอ่านเพิ่มขึ้นหรือไม่ ซึ่งผลที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้คงจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพและเป็นแนวทางที่จะทำให้นักผู้สอนได้นำความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างระดับยอดไปปรับปรุง และพัฒนาการสอนอ่านให้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ และช่วยให้การเรียนการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 (สาขาช่างอุตสาหกรรม) ดำเนินไปอย่างได้ผลดีและมีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อศึกษาผลการใช้ชุดการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยการสอนโครงสร้างระดับยอดของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

คำถามในการวิจัย

นักเรียนมีความเข้าใจในการอ่านหลังจากการเรียนด้วยชุดการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยการสอนโครงสร้างระดับยอด เพิ่มมากขึ้นหรือไม่ อย่างไร

ขอบเขตของการวิจัย

1. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้เป็นนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น-เยอรมัน อำเภอหางดง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544
2. ตัวแปรที่ศึกษา
 - 2.1 ตัวแปรอิสระ ได้แก่ การสอนโดยใช้ชุดการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยการสอนโครงสร้างระดับยอด

2.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ความเข้าใจในการอ่าน

3. เนื้อหาที่ใช้ในการทดลอง

เนื้อหาที่จะใช้ในการทดลองครั้งนี้ ได้แก่ เนื้อหาที่ผู้วิจัยเรียบเรียงจากบทความวารสาร หรือสิ่งตีพิมพ์อื่น ๆ โดยเลือกเนื้อหาให้เหมาะสมกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความเข้าใจในการอ่าน หมายถึง ความสามารถในการอ่านของนักเรียน ในการจับใจความสำคัญ แปลความ ตีความ และขยายความ จากเรื่องที่อ่านได้
2. โครงสร้างระดับยอด หมายถึง โครงสร้างความคิดที่แสดงถึงความเข้าใจในเรื่องใดเรื่องหนึ่งทำให้มองเห็นถึงแก่นของโครงสร้างเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบข้อความทั้งหมดของเรื่อง ในการวิจัยครั้งนี้ จะศึกษาโครงสร้างระดับยอด ตามแนวคิดของ Meyer & Freedle ซึ่งแบ่งเป็น 5 ประเภทคือ กลุ่มรายการ กลุ่มรายการของการบรรยาย ความเป็นเหตุและผล ปัญหาและการแก้ไข และการเปรียบเทียบ
3. ชุดการสอน คือ ระบบการผลิตและการนำเสนอประสมที่สอดคล้องกับวิชา หน่วย และหัวเรื่องเพื่อช่วยให้การเปลี่ยนพฤติกรรมการเรียนรู้ เป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น
4. นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ หมายถึง นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 1 สาขาวิชาช่างอุตสาหกรรม โรงเรียนเทคโนโลยีไทย-ญี่ปุ่น-เยอรมัน อำเภอดงดง จังหวัดเชียงใหม่ ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2544
5. ผลการใช้ หมายถึง คะแนนความเข้าใจในการอ่านของนักเรียน ที่ได้จากการเปรียบเทียบคะแนนความเข้าใจในการอ่านก่อนเรียนและหลังเรียน โดยใช้การทดสอบแบบกลุ่มสัมพันธ์ (Paired t-test)

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ได้ชุดการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยการสอนโครงสร้างระดับยอด
2. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอน ที่จะนำชุดการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจด้วยการสอนโครงสร้างระดับยอดไปใช้ในการเรียนการสอน
3. เป็นแนวทางสำหรับครูผู้สอนในการพัฒนาและปรับปรุงวิธีการสอนอ่านเพื่อความเข้าใจ